

Készülődés, étkezéshez

Megfőztem, végre.
Ezúttal ehetőt sikerült tán kotyvasztanom –
A Főszakács segített.

Mit forraltam hát?
Lelkemnek lobogó lángjain izzott a lábas,
s a tiszta víz felfortyant.

Az ős Szakácskönyv
sárguló lapjain olvastam fátyolos szemmel
a régi, jó receptet.

Magamnak főztem.
Éheztem régóta, gyötrődtem korgó gyomorral,
de nem volt még mit ennem.

Pedig kínáltak
ropogós sültekkel, hamvas, friss gyümölcscsel, sajttal –
de nekem csak bor kellett.

Azt hittem, elég
kifőzdek zugában párlatot vedelni mélán,
éhgyomorra, remegve.

Gyötört az éhség,
rohannom kellett a konyhába: hívott a Főnök,
szeretettel, szelíden:

Csináld hát magad!
Vezette kezemet, tudtam, hogy jó lesz az étel,
mit megfőzök, magamnak.

Egyél hát te is.
De magadnak főzzél, nem várhatsz másokra, hidd el!
S használd a Szakácskönyvet!

Megfőztem, végre.
Teli a tányérom, tudok még kétszer is szedni.
Jóllakom az út előtt.

2010. november 4.